

MAPY NA PATYKU

Mapy z patyków tworzą w wielu tradycyjnych kulturach na całym świecie, np. wśród Aborygenów australijskich, mieszkańców wysp Polinezji czy Inuitów. Mogły służyć zarówno do orientacji w terenie, jak i do opowiadania historii.

Poruszane zagadnienia:

- podróże i migracje
- różnice i podobieństwa
- kultury świata

Czas trwania: 90 min+

Cele ogólne:

- stworzenie indywidualnego zapisu miejsca/podróży i towarzyszących w czasie
- zwiedzania/podróży odczuć
- przygotowanie dzieci do rozmowy o migracjach

Cele szczegółowe:

- ćwiczenie orientacji w terenie
- dokonywanie indywidualnych wyborów, selekcjonowanie informacji
- doskonalenie spostrzegawczości
- rozwijanie wyobraźni
- doskonalenie koordynacji wzrokowo-ruchowej
- rozwijanie sprawności manualnej
- ćwiczenie pamięci
- aktywne słuchanie

Środki dydaktyczne:

- pudło tekturowe na materiały do tworzenia map,
- naturalne patyki długości ok. 45 cm, w liczbie odpowiadającej liczbie dzieci,
- sznurki bawełniane lub kolorowa włóczka zwinięte w małe motki,
- zdjęcia map,
- zdjęcia ludzi z różnych stron świata,
- taśma malarska,
- odtwarzacz płyt,
- CD z nagraniem muzyką (jeśli przedszkole ma do dyspozycji muzykę świata, to świetna okazja by ją wykorzystać).

Przebieg:

1. Pokaż dzieciom rysunki z bajek, które znają, np. o Jasiu i Małgosi lub o piratach. Zapytaj dzieci, *kto jest na obrazkach, jak ma na imię, jaka jest historia tych osób, o czym opowiada bajka*. Jeśli wybrałaś/eś obrazek z Jasiem i Małgosią, zapytaj, *jakiego sposobu użyli Jaś i Małgosia, by trafić z powrotem do domu (rozsypując okruszki)*. Czy ten sposób zadziałał? Jeśli wybrałaś/eś obrazek z piratami, zapytaj, *skąd piraci wiedzą, gdzie szukać skarbów (mają mapę skarbów)*. *Jak wygląda taka mapa?*
2. Obejrzyjcie wspólnie zdjęcia różnych map, zachęć dzieci do dzielenia się komentarzami na ich temat. Jeśli dzieci wykazują zainteresowanie, omówcie to, co widzicie na mapach. Zapisuj pytania dzieci na kartce, aby wykorzystać je na następnych zajęciach. Następnie zapytaj dzieci, *do czego ich zdaniem są nam potrzebne mapy. Kto widział prawdziwą mapę, kto z niej korzystał? Jak wyglądała? Kiedy i w jakim celu była używana?*
3. Powiedz dzieciom, że dziś wyjdziecie na spacer w okolice przedszkola i każdy będzie mógł stworzyć własną mapę. Przynieś pudło z materiałami – patykami i włóczką oraz przykładowymi drobiazgami, jakie można znaleźć w okolicy. Zaprezentuj, jak tworzy się mapę na patyku. Za pomocą włóczki lub sznurka przywiązuje się do patyka

MAPY NA PATYKU

kolejno znajdowane przedmioty, uznane przez podróżującą osobę za ważne, ciekawe lub pomocne w odnalezieniu drogi. Mogą to być piórka, listki, szyszki, ale także kawałki papieru czy plastiku. Kolory włóczki/sznurka też są ważne. Mogą odzwierciedlić kolory widzianych rzeczy, miejsc lub nastroje. Inny kolor włóczki może być użyty w drodze powrotnej. Decyzja, jakie przedmioty znajdą się na patykowej mapie, jaki kolor włóczki/sznurka będzie użyty, zależy całkowicie od dzieci.

4. Jeśli uważasz, że jest to potrzebne, przypomnij zasady bezpieczeństwa obowiązujące w czasie pobytu na dworze, na terenie przedszkola i poza nim. Na spacer możecie iść na przedszkolny plac zabaw, do najbliższego parku, skweru lub lasu.
5. Przygotujcie się do wyjścia na spacer. Gdy jesteście już gotowi, przemieście się w miejsce, które będziecie eksplorować. Pozwól dzieciom na wybranie własnego patyka oraz sznurka/

włóczki. Poproś dzieci, by dobrały się w kilkusobowe zespoły. Powiedz, że każdy rozpoczyna właśnie swoją podróż. Poproś, by każdy stworzył swoją mapę z przedmiotów zobaczonych po drodze. Mapa jest skończona, kiedy na patyku brakuje już miejsca na przywiązywanie kolejnych przedmiotów. Ważne by dzieci samodzielnie wybierały przedmioty, które chcą wykorzystać, miejsca, które chcą zapamiętać, na które chcą zwrócić uwagę.

6. Po zakończeniu spaceru usiądźcie razem. Zachęć dzieci, by opowiedziały o swojej podróży z pomocą mapy na patyku. Pozwól dzieciom na porównywanie map, opowiadanie o tym, co widziały, dlaczego wybrały dany przedmiot, kolor, jak się czuły, co się działo w trakcie „podróży”. Aby zachęcić dzieci do dzielenia się swoimi przemyśleniami, wykorzystaj metodę wspólnego myślenia. Zadawaj otwarte pytania, nawiązuj do wypowiedzi dzieci, zachęcaj je do rozwijania myśli, powtarzaj ich wypowiedzi.

